

til Behandling i det paafølgende Finantsfor-
slag — saa vil det være muligt, at faae Sa-
gen betimelig discuteret derude, saa at den
kan forelægges i rette Tid for Rigsdagen.

§ 4 er det forbeholdt Gouverneuren at
kunne udstede foreløbige Forfrister angaaende
saadanne Gjenstande, der omtales i § 2, og
som angaae de egentlige Moderlandets Le-
gislatur vedkommende Lovgivningsgjenstande,
der ommeldes i § 3. Jeg troer ikke, der vil
behøves nogen videre Udvikling af, at en saad-
dan Bemyndigelse er nødvendig for Gouver-
neuren. Det følger imidlertid af de særlige
Bestemmelser, at det er yderligere ophævet, som
allerede ikke længere finder Sted, at Gouver-
neuren, der har en saadan overordentlig Myn-
dighed som den, der i 1848 maatte tillægges
den udfendte Regjeringscommissair, til at ud-
stede Love, ifølge § 4 nu ikke skal kunne gjøre
det, uden i særdeles paatrængende Tilfælde.

§ 5 indeholder en nærmere Bestemmelse af
Petitionsretten for Colonialraadet. — § 6
indeholder den eneste Gjenstand, med Hensyn
til hvilken Colonialraadet ifølge de 10 Mænds
Betænkning skulde have besluttende Myndighed,
nemlig i Henseende til Decisionen af de com-
munale Regnskaber, en Myndighed, der tilforn
har beroet hos Regjeringen, men ifølge alle
Sagkyndiges Mening hensigtsmæssigt bør gaae
over til Colonialraadet. I det Hele maa jeg
bemærke, at Colonialraadets Stilling, saaledes
som det ogsaa i de følgende Paragrapher nær-
mere vil findes defineret, vil faae megen Rig-
hed med raadgivende Provindstilstander. Co-
lonialraadet er ifølge § 7 antaget at skulle be-
staae af 20 Medlemmer. Det kunde synes at
være et temmelig stort Antal for en Befolkning
af omtrent 40,000 Mennesker, og navnlig er
det ogsaa det dobbelte Antal af den Forsam-
lings Medlemmer, som har discuteret Colonial-
lovforslaget i indværende Aar; men jeg maa
bemærke, at de Grunde, som der fra Regjerin-
gens Side ere anførte derfor, have fundet Bil-
ligelse af disse 10 Mænd, og Hovedgrunden
er den, at Colonialraadets Forhandlinger vans-
keligt kunne have sig til den Grad af parlamen-

tariff Behandling, som man dog maa ønske
Colonialraadet, hvis Forsamlingens Antal blev
ringere. Det maa ogsaa bemærkes, at der ikke
er foreslaaet Diæter for disse Mænd, det gjør
altsaa, at de pecuniære Hensyn heller ikke ville
tale synderligt mod at have en talrig Forsam-
ling. Det er hverken af Regjeringen foreslaaet,
eller af de 10 Mænd tiltraadt, at der skulde fastsæt-
tes Diæter for Medlemmer af Colonialraadet.
Af disse 20 Medlemmer skulle de 16 være
folkevalgte, paa den Maade som for enhver D
er nævnt, og de øvrige 4 udnævnte af Kongen. Der
har været megen Meningsforskjel mellem For-
samlingens Medlemmer, om disse Kongevalg
vare nødvendige eller ikke; Sagen vil findes i
Mottiverne udførligen drøftet. Hvad der med
Hensyn hertil har været et bestemmende Hen-
syn har ikke blot været Analogien af hvad der
i sin Tid fandt Sted i Provindstilstanderne,
og Hensyn til at Kongevalg maa ogsaa af
Colonialraadet være blevet anseet for hensigts-
mæssigt, siden de to eneste Medlemmer, som
vare kongevalgte, netop bleve valgte til den
Comitee af tre Medlemmer, som skulde gjøre
Udkast til Betænkningen, men det er væsentligt
støet af Hensyn til den couleuerte Arbejderbe-
folkning; thi ifølge det Valgrets- og Valgbar-
hedssystem, der er opstillet, og hvorom alle de
coloniale Autoriteter ligesom ogsaa de 10 Med-
lemmer have været enige, vil vanskeligt nogen
af den sorte egentlige Arbejderbefolkning kunne
faae Sæde, idetmindste ikke i den nærmeste
Fremtid, i Colonialraadet. Det er derfor an-
seet hensigtsmæssigt, at Kongen, hvis Valget
af de 16 Folkevalgte skulde give Anledning til
nogen Tvivl om, hvorvidt Arbejderbefolknin-
gens Interesser kunde ansees tilstrækkeligt re-
præsenterede eller varetagne, kunde ved Valg
af de 4 Medlemmer tage et saadant Hensyn.
§ 9 vil den Valgretscensur, som tillige er
gjældende med Hensyn til Valgbarheden efter
§ 10 findes anført. De følgende §§ fra
11—20 indeholde omtrent de sædvanlige Be-
stemmelser, som ifølge de senere Valglove, der
ere givne deels for Moderlandet deels specielt
for Færøerne, ere fundne rigtige. —